

# BSO

BİLKENT SENFONİ  
ORKESTRASI

# FAZIL SAY ODEON'DA AT ODEON

RENGİM GÖKMEN ŞEF CONDUCTOR  
FAZIL SAY PİYANO PIANO

BÜLENT EVCİL BAS FLÜT BASS FLUTE  
ÇAĞATAY AKYOL BAS BLOKFLÜT BASS RECORDER  
CAROLINA EYCK THEREMIN

KONZERTMEISTER  
IRINA NIKOTINA



18 Haziran June 2017, Pazar Sunday, 21.00  
Bilkent Odeon

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır.

Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

## Program

### L. van Beethoven

Piyano Konçertosu No.5, Mi bemol majör, Op.73 “İmparator”  
Concerto for Piano No.5 in E flat major, Op.73 “Emperor”

- I. Allegro
- II. Adagio un poco mosso
- III. Rondo: Allegro



ara interval

### F. Say

Mezopotamya Senfonisi, Op.38  
Mesopotamia Symphony, Op.38

- I. Ovada İki Çocuk | Two Children in the Plain
- II. Dicle | Tigris River
- III. Ölüm Kültürü Üzerine | About the Culture of Death
- IV. Melodram | Melodrama
- V. Güneş | Sun
- VI. Ay | Moon
- VII. Kurşun | Bullet
- VIII. Fırat | Euphrates River
- IX. Savaş Üzerine | About War
- X. Mezopotamya Ağıtı | Ballad of Mesopotamia



Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.

Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

# Rengim Gökmen

şef conductor

---



Ankara Devlet Konservatuvarında piyano ve kompozisyon eğitimlerini Prof. Nimet Karatekin, Prof. İlhan Baran, Prof. A. Adnan Saygun'un öğrencisi olarak tamamladıktan sonra Türk Hükümeti tarafından orkestra şefliği öğrenimi için İtalya'ya gönderildi.

Roma Santa Cecilia Konservatuvarında, daha sonra Santa Cecilia Yüksek Müzik Akademisinde, ardından Siena'da, Chigiana Müzik Akademisinde Franco Ferrara'nın öğrencisi olarak orkestra şefliği öğrenimini tamamladı. 1980 yılında San Remo'da Gino Marinuzzi Şeflik Yarışmasını kazandıktan sonra Avrupa'nın hemen hemen bütün büyük merkezlerinde konserler yönetti.

1988 yılında İtalyan Hükümeti tarafından "Cavalliere" (Şövalye) nişanı, 1999 yılında T.C. Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat Büyük Ödülü ile onurlandırıldı.

1991-2005 yılları arasında İzmir Devlet Senfoni Orkestrası Şefliği görevini yürüten Rengim Gökmen halen Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası Şefi ve Sanat Yönetmenidir. Kurucu şefi olduğu Doğu Çocuk Senfoni Orkestrası ve İzmir Karşıyaka Oda Orkestrası ile de çalışmalarını sürdüren sanatçı, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarında şeflik dersleri vermektedir.

---

Following his piano and composition education under Prof. Nimet Karatekin, Prof. İlhan Baran, and Prof. A. Adnan Saygun at the Ankara State Conservatory, Rengim Gökmen was sent to Italy by the Turkish Government to receive higher education in conducting.

He studied orchestral conducting first at Rome's Santa Cecilia Conservatory, then at the Santa Cecilia Music Higher Academy, and lastly at the Chigiana Academy of Music in Siena under Franco Ferrara. After winning the Gino Marinuzzi Conducting Competition in San Remo in 1980, Gökmen has conducted concerts at almost all major venues across Europe.

Having served as the Conductor of the İzmir State Symphony Orchestra from 1991 to 2005, Gökmen is

currently the Conductor of the Presidential Symphony Orchestra. He is continuing to work with the Doğuş Kids Symphony Orchestra, of which he is the Founding Conductor, as well as the İzmir Karşıyaka Chamber Orchestra, and gives conducting lessons at the Ankara State Conservatory of Hacettepe University.

In 1988, he received the "Cavalliere" medal from the Italian Government and was presented with the "Culture and Arts Award" by the Presidency of the Turkish Republic.

## Fazıl Say

piyano piano



Beste yapmak, her zaman bir doğaçlama biçimidir: Fikirler, müzik parçaları ve hayali şekillerle. Besteci ve piyanist Fazıl Say'ın sanatsal rotası ve dünya görüşü de işte bu açıdan yorumlanmalıdır. Bir besteci olarak öz-algısının temelini oluşturan estetik bakış

açısı da, Cortot'un öğrencisi Mithat Fenmen ile piyano dersleri sırasında aşinalık kazandığı bu özgür formlardan gelir. Fazıl Say, yirmi beş yılı aşkın bir süredir, giderek daha materyalistleşen ve daha karmaşık şekilde yapılanan klasik müzik dünyasında eşine ender rastlanan bir şekilde hem dinleyiciler hem de eleştirmenlere dokunmaktadır. Bu sanatçıyla gerçekleşen konserler bambaşkadır. Çok daha direkt, daha açık, daha heyecan vericidirler; kısacası, doğrudan kalbe ulaşırlar. Aynı şey, besteleri için de söylenebilir.

Fazıl Say ilk eserini -bir piyano sonatı- henüz on dört yaşında, Ankara'da konservatuvar öğrencisiyken bestelemiştir. Gelişiminin bu erken aşamasında bestesini, keman ve piyano için "Siyah İlahiler / Schwarze Hymnen" ve bir gitar konçertosu gibi, opus numarası verilmemiş birçok oda müziği eseri izlemiştir. Ardından, kendisine New York'ta Genç Konser Sanatçısı Seçmelerini kazandıran eserlerinden, Nasreddin Hoca'nın Dört Dansı'nı opus 1 olarak kabul etmiştir. Bu eser, özünde onun şahsi tarzının belirgin özelliklerini ortaya koyar: Rapsodik, fantezivari bir yapı; çoğu zaman dansa benzer, senkopasyon kullanarak yapılan, değişken bir ritim; sürekli, canlı ve dinamik bir nabız ve kökeni çoğu zaman Türkiye ve komşularının halk müziklerine dayanan melodik fikir zenginliği. John

Cage ve hazırlanmış piyano eserlerinden aşına olduğumuz teknikleri kullandığı Kara Toprak (1997) adlı piyano eseri ile uluslararası alanda dikkatleri çekmiştir.

Bunun ardından Say, giderek büyük orkestral formlara dönmüştür. Nâzım Hikmet ve Metin Altıok'un şiir ve biyografilerinden aldığı ilhamla, solistler, korolar ve orkestra için eserler bestelemiştir. Bu bestelerinde Say, modern Avrupa enstrümanlarının yanı sıra, Türkiye'den de kudüm, darbuka ve ney gibi enstrümanları sıklıkla kullanmaktadır. 2007 yılında "Harem'de 1001 Gece" adlı Keman Konçertosuyla uluslararası arenada tekrar ilgi toplamıştır. Sanatçı birinci senfonik eseri olan "İstanbul Senfonisi"nin ardından, ikinci ve üçüncü senfonileri "Mezopotamya" ve "Universe" eserlerini tamamlayarak kayıtlarını yayınlamıştır.

Fazıl Say, Konzerthaus Dortmund'ta beş yıl süren misafir sanatçılığının sonunda, 2010 yılında prömiyeri yapılan ilk senfonisi "İstanbul" ile daha da büyük bir başarıya ulaşmıştır. İstanbul Senfonisi, 2013 yılında Fazıl Say'a üçüncü Echo Klasik Müzik Ödülü'nü kazandırmıştır. Aynı yıl, "Boşanmak" Yaylı Çalgılar Dörtlüsü ve Salzburg Festivali için "Nirvana Yanıyor" adlı piyano konçertosu ile Mecklenburg-Vorpommern Festivali için bestelenip prömiyeri Gábor Boldoczki tarafından gerçekleştirilen bir Trompet Konçertosu gibi sipariş eserleri bestelemiştir. 2011 yılında Schleswig-Holstein Müzik Festivali'nin siparişiyle Ömer Hayyam'ın hayatı ve eserlerini anlatan bir Klarnet Konçertosu yazmıştır.

2012 Fazıl Say için oldukça üretken ve yoğun bir yıl oldu. Mart ayında Say'ın ney ve orkestra için bestelediği "Hezarfen" isimli konçertosunun prömiyeri Mannheim Ulusal Tiyatro Orkestrası Müzik Akademisinde gerçekleşti. İstanbul Müzik Festivali tarafından sipariş edilen Say'ın ikinci senfonisi "Mezopotamya"nın ilk performansı İstanbul'da yapıldı. BBC siparişi olan "Dört Şehir" isimli viyolonsel ve piyano sonatının dünya prömiyeri Nicolas Altstaedt ve José Gallardo tarafından City of London Festivalinde gerçekleşti. Eylül 2012'de Konzerthaus Dortmund'da Rainer Maria Rilke'nin şiiri üzerine yazdığı "Panther" isimli şarkının orkestra ve soprano versiyonunun prömiyeri yapıldı. Ekim'de Say'ın üçüncü senfonisi "Universe"ün prömiyeri Salzburg Mozarteum Orkestrası tarafından gerçekleştirildi.

2013 yılında, Gstaad Festival Orkestrasıyla "Su" Piyano Konçertosunun prömiyeri, Ferhan ve Ferzan Önder'e ithaf

ettiği “Gezi Park 1” isimli piyano konçertosu ve soprano Norma Nahoun ve Stuttgart Oda Orkestrası ile “Goethe-Lieder” isimli eserin prömiyeri yapıldı.

2014 yılında Viyana Konzerthaus siparişı olan “Gezi Park 2”, İstanbul Müzik Festivali tarafından sipariş edilen “Sait Faik”, D-Marin Turgutreis Uluslararası Klasik Müzik Festivalinin 10. yıl kutlamaları çerçevesinde bestelenen “Hermias – Yunus Sırtındaki Çocuk”, Musikfest Bremen tarafından sipariş edilen “Gezi Park 3” ve şef Andrey Boreyko yönetiminde Birinci Dünya Savaşı 100. yıl anma törenleri kapsamında Belçika Ulusal Orkestrasının siparişı olan “Overture 1914” isimli eserlerinin dünya prömiyerleri gerçekleşti. 2015 yılında “Yeni Şarkılar” albümü ile büyük yankı uyandıran Say, yeni eseri “Chamber Symphony, Op.62”nin dünya prömiyerini New York’ta Carnegie Hall’da gerçekleştirdi. Ardından Orpheus Chamber Orchestra ile Avrupa turu gerçekleştirerek Chamber Symphony’i Avrupalı sanatseverler ile buluşturdu.

Fazıl Say’ın eserleri, günümüzün en tanınmış yayıncılarından, Schott of Mainz tarafından tüm dünyaya dağıtılmaktadır.

---

Composing is always a form of improvisation: with ideas, with musical particles, with imaginary shapes. And it is in this sense that the artistic itinerary and the world-view of the Turkish composer and pianist Fazıl Say should be understood. For it was from the free forms with which he became familiar in the course of his piano lessons with Cortot’s pupil Mithat Fenmen that he developed the aesthetic outlook that constitutes the core of his self-conception as a composer. Fazıl Say has been touching audiences and critics alike for more than twenty-five years in a way that has become rare in the increasingly materialistic and elaborately organised classical music world. Concerts with this artist are something else. They are more direct, more open, more exciting; in short, they go straight to the heart. And the same may be said of his compositions.

Fazıl Say wrote his first piece – a piano sonata – as early as 1984, at the age of fourteen, when he was a student at the Conservatory of his hometown Ankara. It was followed, in this early phase of his development, by several chamber works without an opus number, including Black Hymns for violin and piano and a guitar concerto. He subsequently designated as his opus 1 one of the

works that he had played in the concert that won him the Young Concert Artists Auditions in New York: the Four Dances of Nasreddin Hodja. This work already displays in essence the significant features of his personal style: a rhapsodic, fantasia-like basic structure; a variable rhythm, often dance-like, though formed through syncopation; a continuous, vital driving pulse; and a wealth of melodic ideas that may often be traced back to themes from the folk music of Turkey and its neighbours. He attracted international attention with the piano piece *Black Earth* (1997), in which he employs techniques familiar to us from John Cage and his works for prepared piano. After this, Say increasingly turned to the large orchestral forms. Taking his inspiration from the poetry (and the biographies) of the writers Nâzım Hikmet and Metin Altıok, he composed works for soloists, chorus and orchestra. In addition to the modern European instrumentarium, Say also makes frequent and deliberate use in these compositions of instruments from his native Turkey, including kudüm and darbuka drums and the ney reed flute.

In the year 2007 he aroused international interest with his *Violin Concerto 1001 Nights in the Harem* has received performances in many international concert halls. Fazıl Say scored a further great success with his first symphony, the *Istanbul Symphony*, premiered in 2010 at the conclusion of his five-year residency at the Konzerthaus Dortmund. Jointly commissioned by the WDR and the Konzerthaus Dortmund in the framework of Ruhr.2010, the work constitutes a vibrant and poetic tribute to the metropolis on the Bosphorus and its millions of inhabitants. The same year saw the composition, among other pieces, of his *Divorce String Quartet* (based on atonal principles), and commissioned works like the *Piano Concerto Nirvana Burning* for the Salzburg Festival and a *Trumpet Concerto* for the Festspiele Mecklenburg-Vorpommern. In response to a commission from the 2011 Schleswig-Holstein Musik Festival, Say has also written a *Clarinet Concerto* that refers to the life and work of the Persian poet Omar Khayyam.

In 2012 Fazıl Say has been especially prolific: In March his concerto for ney flute and orchestra, “*Hezarfen*”, was premiered by the National Academy of Musical Theatre Orchestra of Mannheim. Say’s second symphony, “*Mesopotamia Symphony*”, commissioned by the Istanbul Music Festival, saw its first performance in June in Istanbul. This was shortly followed by the world premiere of Say’s sonata for cello and piano “*4 Cities*”, a BBC

commission, by Nicolas Altstaedt and José Gallardo in London at the City of London Festival. In September 2012 the audience of the Konzerthaus Dortmund witnessed the premiere of Say's version for orchestra and soprano of his 2011 song for soprano and piano „The Panther“ to the words of German poet Rainer Maria Rilke. Finally, in October the premiere of Fazıl Say's third symphony “Universe” by the Mozarteumorchester Salzburg.

In 2013 his Goethe-Lieder with Norma Nahoun and the Stuttgarter Kammerorchester were premiered, as well as his piano concerto “Water” with the Gstaad Festival Orchestra / Kristjan Järvi and his concerto for two pianos “Gezi Park 1” for Ferhan and Ferzan Önder with the NDR Radiophilharmonie / Arvo Volmer. 2014 saw the world premiers of "Gezi Park 2" (a commission of Wiener Konzerthaus), “Sait Faik” (commissioned by İstanbul Music Festival), “Hermias - Yunus Sirtındaki Çocuk” (commissioned by D-Marin International Turgutreis Festival of Classical Music for their 10th anniversary), “Gezi Park 3” (commissioned by Musikfest Bremen) as well as “Overture 1914” (commissioned by the National Orchestra of Belgium/ Andrey Boreyko to commemorate the centenary of the First World War). In 2015 Say released a new album; the “New Songs”. In April 2015, Say's new work Chamber Symphony Op. 62 premiered in New York City at the Carnegie Hall. Afterwards, Say and Orpheus Chamber Orchestra performed Chamber Symphony for the European audience.

Fazıl Say's works are issued worldwide by the renowned music publishers Schott Music of Mainz.

## **Bülent Evcil**

bas flüt bass flute

---



Flüt sanatçısı Sir James Galway tarafından jenerasyonunun en iyi flütçüsü olarak tanımlanan Bülent Evcil, 1980 yılında Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvarında başladığı flüt eğitimini Brüksel Kraliyet Konservatuvarı ve Heidelberg-

Mannheim Müzik Yüksek Okulunda tamamladı. 1992 yılında Sir James Galway'in Dublin'de düzenlediği flüt seminerindeki en iyi yorumcu yarışmasında kazandığı ikincilik ödülü ona ünlü virtüözün öğrencisi olma fırsatını sağladı.



2000-05 yıllarında İstanbul Devlet Opera ve Balesinde flüt grup şefi olarak çalışan sanatçı, halen İstanbul Devlet Senfoni Orkestrasında grup şefi yardımcısı ve Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrasında solo flütçüdür. Evcil aynı zamanda uluslararası orkestralarda solo flütçü ve birinci flütçü olarak yer almıştır. Bunlar arasında Lorin Maazel yönetimindeki Arturo Toscanini Filarmoni Orkestrası, İtalyan Uluslararası Senfoni Orkestrası, Sao Paulo Devlet Senfoni Orkestrası sayılabilir.

Solist olarak pek çok konser vermiş; Milano'da FALAUT Festivali, ABD'de San Diego ve New York'ta, İngiltere, Fransa, Slovenya, Sırbistan, Kosova ve Almanya'da festivallerde yer almıştır. Lorin Mazel, Alexander Rahbari, Igor Oistrakh, Emil Tabakov, Ion Marin, Gürer Aykal, Tadeusz Strugala, Claudio Scimone, Fazıl Say, Richard Galliano, Benoit Fromanger, Davide Formisano, Marc Grauwels, birlikte çalıştığı sanatçılardan bazılarıdır.

2004 yılında Rodrigo'nun "Concierto Pastoral" isimli eserinin Türkiye'de ilk seslendirilişini gerçekleştirmiş, İstanbul, Adana ve İzmir Devlet Senfoni Orkestraları eşliğinde seslendirmiştir. Tango Zamanı ve Ortadoğu Minyatürleri başlıklı iki CD'si yayınlanmıştır. 2013 yılında Fazıl Say'ın Mezopotamya Senfonisinde solist olarak yer almış, CD ve DVD kayıtlarını gerçekleştirmiştir. 2015 yılında piyanist Phillip Moll ile kaydettiği üçüncü CD'si Virtüöz Flüt piyasaya çıkmıştır.

Sanatçı, Belçika Kraliyet Sanat Teşvik Madalyası sahibidir. Andante müzik dergisi tarafından 2010 yılının en başarılı nefesli sazlar sanatçısı seçilmiştir.

---

Lauded as the best flutist of his generation by flute player Sir James Galway, Bülent Evcil started playing the flute at the State Conservatory of Mimar Sinan University in 1980 and completed his flute education at the Royal Conservatory in Brussels and Heidelberg-Mannheim Music High School. He won the second place at the best interpreter competition in the flute seminar given by Sir James Galway in 1992 in Dublin and had the chance to study under the famous virtuoso.

Having worked as the principal flute at the İstanbul State Opera and Ballet from 2000 to 2005, Bülent Evcil is currently the assistant principal flute at the İstanbul State Symphony Orchestra and solo flutist at the Borusan İstanbul Philharmonic Orchestra. Evcil has also performed as soloist

and principal flutist at international orchestras, including the Arturo Toscanini Philharmonic Orchestra under the baton of Lorin Maazel, the Italian International Symphony Orchestra, and the Sao Paolo State Symphony Orchestra.

Performing as soloist in many concerts, Evcil has appeared at festivals like Falaut Festival in Milan, as well as others in San Diego and New York in the United States, England, France, Slovenia, Serbia, Kosovo and Germany. He collaborated with many artists, among whom are Lorin Mazel, Alexander Rahbari, Igor Oistrakh, Emil Tabakov, Ion Marin, Gürer Aykal, Tadeusz Strugala, Claudio Scimone, Fazıl Say, Richard Galliano, Benoit Fromanger, Davide Formisano and Marc Grauwels. After performing in the Turkish premiere of Rodrigo's "Concierto Pastoral" in 2004, he played the work with the İstanbul, Adana and İzmir State Symphony Orchestras. Evcil has released two recordings, *Tango Zamanı* and *Ortadoğu Minyatürleri*. After performing as soloist in Fazıl Say's Mesopotamia Symphony in 2013, he also played in the CD and DVD recordings of the work. In 2015, his third CD titled *Virtüöz Flüt* and recorded with the pianist Phillip Moll was published.

Bülent Evcil was awarded the Royal Belgium Encouragement Medal of Art and was named the most successful wind player of the year 2010 by Andante music magazine.

## Çağatay Akyol

bas blokflüt bass recorder



1989 yılında Ankara Devlet Konservatuvarından Kaysu Doğansoy'un öğrencisi olarak mezun oldu. Alman Hükümetinin vermiş olduğu DAAD bursuyla Berlin Yüksek Müzik Akademisinde yüksek lisansını tamamladı. Bugüne kadar birçok orkestra

ile konserler verdi; BBC Proms, Salzburg, Budapeşte Yaz Festivali gibi uluslararası festivallere katıldı. Cladio Abbado, Bernard Haiting, Daniel Harding, Daniel Gatti, Ricardo Chailly gibi orkestra şefleri ile çalıştı, solo konserler gerçekleştirdi. 2016 yılında Dresden Filarmoni Orkestrası eşliğinde Fazıl Say'ın Mezopotamya Senfonisini seslendirdi. 2012'de kurduğu Arpanatolia grubu ile 2014'te Avustralya'da konser verdi; 2015'te Belçika Europalia Müzik

Festivali, 2017'de Hong Kong Dünya Arp Festivaline katıldı. Sanatçı halen Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasında arp sanatçısı olarak görevini sürdürmektedir.

---

Çağatay Akyol graduated from the Ankara State Conservatory where he studied in Kaysu Doğansoy's class in 1989. He received his master's degree from the Berlin Music Academy on a DAAD scholarship awarded by the German Government. He has given concerts with many orchestras and performed at international festivals including BBC Proms, Salzburg, and Budapest Summer Festival. Collaborating with conductors like Claudio Abbado, Bernard Haiting, Daniel Harding, Daniel Gatti, and Ricardo Chailly, Akyol gave solo concerts. In 2016, he played in Fazıl Say's Mesopotamia Symphony with the Dresden Philharmonic Orchestra. In 2014, he gave a concert with the Arpanatolia Ensemble he founded in 2012 in Australia. He performed at the Europalia Music Festival in Belgium in 2015 and the World Harp Festival, Hong Kong, in 2017. Çağatay Akyol is currently working as harpist at the Presidential Symphony Orchestra.

## Carolina Eyck

### theremin

---



Alman-Sorb müzisyen ve besteci Carolina Eyck, dünyanın önde gelen theremin virtüözlerindedir. Solist ve oda müzisyeni olarak dünya çapında konserler veren Eyck, Heinz Holliger, Robert Kolinsky, Gerhard Oppitz ile şef Andrey Boreyko, Michael

Sanderling, Güner Aykal ve John Storgårds'la, Berlin Radyo Senfoni, Salzburg Mozarteum, H-R Senfoni, Dresden Filarmoni, Bern Senfoni, Essen Filarmoni, Lapland Oda Orkestrası, Heidelberg Senfoni Orkestrası ve Amerika Çağdaş Müzik Topluluğu ACME ile ortak çalışmalar yaptı.

Carolina Eyck, 2012 yılında Fazıl Say'ın Mezopotamya ve Universe senfonilerinin dünya prömiyerlerinde theremin sololarını çaldı. Eyck, Ekim 2012'de, Finlandiyalı besteci Kalevi Aho'nun kendisine adadığı theremin konçertosunu seslendirdi. Konçerto, 2014'te BIS Records tarafından yayımlandı, 2015'te "Yılın Konser Kaydı" (20./21. Yüzyıl Müziği) dalında Alman ECHO Klasik Ödülüne değer görüldü.

Eyck, 2013'ten bu yana piyanist ve besteci Christopher Tarnow ile konserler veriyor. İkilinin çalışmaları 2015'te GENUIN etiketiyle yayımlandı. 2016'da Carolina Eyck ve Amerika Çağdaş Müzik Topluluğu (ACME) Eyck'in bestesi olan "Fantasias for Theremin and String Quartet" albümünü çıkardı. Eyck, dünya çapında atölye çalışmaları, konferanslar ve ustalık sınıfları yönetti. 2006 yılında "The Art of Playing the Theremin" adlı metot kitabını çıkardı. Carolina Eyck, 2010'dan beri Fransa Colmar'daki Theremin Yaz Akademisi ve 2013'ten beri Leipzig'deki Theremin Bahar Akademisinin sanat yönetmenliğini yürütüyor.

---

German-Sorbian musician and composer Carolina Eyck is one of the world's foremost theremin virtuosi. As a soloist and chamber musician she has given concerts worldwide and collaborated with Heinz Holliger, Robert Kolinsky, Gerhard Oppitz, the conductors Andrey Boreyko, Michael Sanderling, Gürer Aykal and John Storgårds, the Berlin Radio Symphony Orchestra, the Mozarteum Orchestra Salzburg, the HR-Symphony Orchestra, the Dresden Philharmonic, the Bern Symphony Orchestra, the Essen Philharmonic Orchestra, the Lapland Chamber Orchestra, the Heidelberg Symphonic Orchestra and ACME, the American Contemporary Music Ensemble.

In 2012, Carolina played the theremin solo at the world premiere of the two symphonies "Mesopotamia" and "Universe" by Fazıl Say. The Finnish composer Kalevi Aho dedicated a theremin concerto to Carolina which she performed for the first time in October 2012. This Concerto was published by BIS Records in July 2014. The recording was rewarded in 2015 with the German ECHO-Classic prize in the category "Concert Recording of the Year (Music 20<sup>th</sup>/21<sup>st</sup> century)".

Together with the pianist and composer Christopher Tarnow, she is forming a duo since 2013. Their works were published in October 2015 by the label GENUIN. In 2016 Carolina Eyck and American Contemporary Music Ensemble (ACME) released the "Fantasias for Theremin and String Quartet", composed by Carolina Eyck. Carolina has conducted workshops, lectures and masterclasses worldwide. In 2006, she published the first extensive theremin method book entitled "The Art of Playing the Theremin". Since 2010, she is the artistic director of the Theremin Summer Academy in Colmar (France) and the Theremin Spring Academy in Leipzig (since 2013).

---

## Program Notları | Notes

---

### Ludwig van BEETHOVEN (1770-1827)

Piyano Konçertosu No.5, Mi bemol majör,  
Op.73 “İmparator”

Concerto for Piano No.5, E in flat major, Op.73  
“Emperor”

---

Bu eser için kullanılan “İmparator” ismi Beethoven tarafından konulmamış; daha sonra 1809 yılında Napolyon’un Viyana’yı istila ettiği sırada bestelendiği için verilmiştir. Konçertonun, bestecinin kendisinin Eroica (Kahramanlık) adını verdiği ve bir zamanlar Napolyon’a ve Fransız Devriminin ideallerine adanmış üçüncü senfonisindeki gibi, olağanüstü bir Mi bemol majör akor ile başlaması da bu isimle kurulabilecek dikkate değer bir ilişkidir.

Dördüncü konçertonun solo piyano açılışı gibi, bu görkemli Mi bemol majör akorunu bir piyano *kadenzası* izler. Beethoven, orkestral serim bölümünün hemen başına piyano *kadenzasını* koyarak, klasik konçertonun geleneklerini sorgular. Fakat Beethoven bu eser dördüncü konçertoya kıyasla bir motifin geliştirilmesinden ziyade belirli temalara açıkça bağlı kalarak, klasik tarza daha yakın durur. İlk bölümün dramatik yapısı, ana temanın destansı ifadeleri ile ikinci bölümün içe dönüklüğü arasındaki çelişkiden üzerine inşa edilir. İçe dönük tema, ardından gelen ani yükselişler tarafından neredeyse yok edilirse de, Si majör tonundaki ikinci bölümde (Adagio un poco mosso) etkileyici bir biçimde ortaya çıkar. Birinci bölümün temalar arasındaki zıtlıklar üzerine kurulan yapısı daha geniş ölçekte ikinci bölümün, birinci ve sonuncuya göre olan farklılığı üzerinden eserin tamamının biçimlendirilmesi şeklinde ortaya çıkar. Zıtlıklar üzerine kurulu bu formun, Beethoven’ın iç dünyasının dönemin siyasi koşullarının yarattığı kargaşaya verdiği bir tepki ile ilişkili olduğu düşünülebilir.

---

This piece is usually titled as “Emperor” although it is not a name given by Beethoven. The reason for this association is probably depends on historical reasons as it was composed during the Napoleon’s invasion of Vienna in 1809. Besides the concerto opens with a huge E flat major chord just like his third symphony, as titled as

Eroica by the composer himself, that was once dedicated to Napoleon and the ideals of the French revolution.

Similar to the fourth concerto's solo piano opening this giant E flat chord is succeeded by a piano cadenza. As placing the cadenza before the orchestral exposition Beethoven again questions the conventions of classical concerto. However in this piece, compared to the fourth concerto, Beethoven stays more on the classical side by depending on clearly stated themes in the structure rather than the voyage of a motive. The drama of the first movement emerges from the contradiction of the heroic character of the main theme and the introversion of the second. This introverted character is almost destroyed by the following outburst passages but appears again in the B major Adagio un poco mosso. The polarity of moods between the themes of the first movement is reflected, on the large scale, between the polarity of the second movement compared to the first and last. This contradiction can be seen as the reaction of Beethoven's inner world to the chaos of the political conditions of the time.

---

## Fazıl SAY

### Senfoni No.2, Op.38 "Mezopotamya" Symphony No.2, Op.38 "Mesopotamia"

---

*Solist algılar (bas flüt, bas blokflüt ve theremin) ve büyük orkestra için*

*İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı siparişı, 2012*

Fazıl Say, Mezopotamya Senfonisi'ni kurgularken, hem günümüz Ortadoğusu'nu, hem tarih boyunca Mezopotamya kültürünü anlatmaya çalışmıştır. Sümerler'den başlayan, Asur, Babil, Urartu kültür ve inançları, günümüz Ortadoğusu, Türkiye, Kürt sorunu, bitmek tükenmek bilmeyen savaşlar, terör, filozofların deyimiyle "ölüm kültürü"...

Mezopotamya adını alan bölge, kültürün ve insanlığın da beşiğidir. İnsan ile ilgili birçok şey, binlerce yıl önce Mezopotamya'da başlamıştır.

Fazıl Say'ın senfonisinde bir çeşit "Çalgılar Operası" tekniği görülür. Besteci senfoniye, iki çocuğu yani kardeşı temsil eden solist çalgılardan bas flüt ve bas blokflüt üzerinden anlatır. Bu iki çalgı, simgesel ve yalın olarak "suçsuz insan"ı temsil eder (Kardeşlerden birisi ne yazık

ki vurulacaktır). Theremin ise, Mezopotamya'nın korkunç dramının koruyucusu olan simgesel bir "Melek"tir. Mezopotamya Senfonisi besteci için bir barış çağrısıdır.

### **Eserde Kullanılan Değişik Çalgılar**

Mezopotamya Senfonisi'nin çalınması için theremin, bas flüt ve bas blokflüt yanında, solistik mertebede piyano, arp ve vurma çalgılara da ihtiyaç duyulur.

**Theremin:** Elektromanyetik dalgalarla çalınan, uhrevi ve dünya dışı bir ses çıkaran theremin çalgısı, Mezopotamya Senfonisi'nde "Melek"i temsil eder. "Melek Mezopotamya'yı korusun" misali. Hem tarih boyunca, hem de günümüzde savaşlar, ölüm kültürü ve terör ile Ortadoğu insanının makûs kaderi acımasızca çizilmiştir.

**Bas flüt ve bas blokflüt:** Ender kullanılan bu iki nefesli çalgı, eserde iki çocuk -ya da- iki kardeştir. Senfoninin anlatıcısıdırlar. 7. bölümde kardeşlerden biri (bas flüt) vurulur ve ölü. Çalış tekniği olarak besteci, bu iki çalgıyı icra eden sanatçılardan, Ortadoğu'ya özgü nefesli çalgıların dramatik ve etnik tınılarını elde etmek için zaman zaman aksanlı ve de "beat-box" tekniğiyle çalmalarını talep eder.

**Piyano ve arp:** Piyano, orkestra içinde kullanılır, solist değildir. Vurma çalgılar bölümünde konumlandırılır. Ancak Ay ve Mezopotamya Ağıtı bölümlerinde önemli bir rolü vardır. Arp ise birçok yerde "Melek"i temsil eden theremin'in eşlikçisidir. Arp ve piyano 10 bölüm boyunca yoğun işlev halindedirler. Eserin iskeletini oluşturan ritim yapısının temelini oluştururlar ve tüm altyapının taşıyıcısıdırlar.

**Kudüm:** Bir Türk vurma çalgısıdır.

**Waterphone:** Bu çalgı, viyolonsel arşesi ile çalınan bir vurma çalgıdır. İçine su konularak çalınması sayesinde, uzayan seslerle ilginç kaymalar yaratır. Korkutucu tiz sesler çıkarır. Bölüm aralarını birbirine bağlayan bir rolü vardır.

Eserin vurma çalgılar grubunda kullanılması istenilen diğer -ender kullanılan- çalgılar ise şunlardır: **Log-drum**, **hapi-drum**, **ufo-drum**, **vibraton-d2**. Önemli bir akustik detay olarak da, savaş bölümlerinde (7 ve 9) "uzaklardan duyulan makineli tüfek" hissini vermesi için sahne arkasına konulan **tom-tom** mevcuttur.

**Efekt çalgıları, su ve nehir sesleri:** Nehir akış sesi, çakıl taşları sesi, gibi efekt çalgıları (bunlar genelde Afrika

ya da Amazon bölgesi folklorunda sıkça kullanılan çalgılardır) orkestranın keman ve viyola gruplarındaki üyeler tarafından çalınırlar. Bütün Dicle bölümü ve bütün Fırat bölümü boyunca nehir sesi kullanılır.

**Kumru kuşu:** Özel yapım tek notalı bir nefesli çalgıdır ve vurma çalgılar grubunda icra edilir. Kurşun bölümünde “leitmotif” olarak kullanılır.

---

Commissioned by Istanbul Culture and Arts Foundation in 2012 for large orchestra and solo instruments (bass flute, bass recorder, theremin).

In constructing the Mesopotamia Symphony, Fazıl Say attempts to narrate the story of the present day Middle East as well as the culture of Mesopotamia throughout history. It is a land which cradles within it the history of the Sumerians, the culture and beliefs of Assyria, Babylon and Urartu. From there we move to our own day and the contemporary issues facing the Middle East and Turkey; the Kurdish problem, the never-ending wars, terror. In the words of the philosophers, this is a “culture of death.”

The region known as Mesopotamia is known as the cradle of culture and humanity; so many things which define us as human being emerged here thousands of years ago.

There is a particular “Opera of Instruments” technique prevalent in Say’s symphony. The composer narrates the symphony through two solo instruments, the bass flute and the bass recorder, which represent two children, or more specifically two brothers. These two instruments symbolically and simply represent the “innocent human being.” Tragically, one of the brothers will be shot. The theremin on the other hand is the symbolic “Angel,” the protector of Mesopotamia in its harrowing drama. For the composer, the Mesopotamia Symphony signifies a call to peace.

### **Various Instruments Used in the Composition**

Aside from the theremin, bass flute and the bass recorder, Mesopotamia Symphony requires the piano, harp and percussion instruments for performance.

**Theremin:** The theremin is an instrument which uses electromagnetic waves to produce an ethereal and otherworldly sound and represents the “Angel,” for example when it is beseeched to protect Mesopotamia. Wars, the culture of death and terror have forged an ill-fated destiny for Mesopotamia throughout history to the present day.



**Bass flute and bass recorder:** These two rarely-used wind instruments here represent two children, or rather, two brothers. They are the narrators to the Symphony. In part seven, one of the brothers (the bass flute) is shot down and dies. As a playing technique, the composer requires the musicians playing these two instruments to accent their playing and use a “beat-box” technique in order to achieve the dramatic and ethnic resonance particular to Middle Eastern wind instruments.

**Piano and harp:** Piano and harp are positioned within the percussion section and are not solos. However they play an important part in the Moon and The Ballad of Mesopotamia movements. The harp frequently accompanies the theremin which represents the “Angel.” The harp and piano are in intensive use throughout all ten movements. They form the basis of the rhythm structure of the piece which is the framework for the whole work.

**Kudüm:** A Turkish percussion instrument.

**Waterphone:** This new percussion instrument is played with a cello bow. If played with the addition of water, it produces elongated and interesting glissandos. Its strident and shrill notes create a sense of fear and its role is to connect separate movements together.

**These other – and rarely used – instruments are required in the work’s percussion section:** Log drum, hapi drum, ufo drum, vibraton-d2. As an important acoustic detail, for the war movements (seven and nine), and to give the sense of “artillery fire heard from afar,” a tom-tom is placed behind the stage.

**Ambience effects, water and river sounds:** The orchestra’s violin and viola musicians play various ambience instruments to give the sense of a flowing river, the sound of pebbles and such (these instruments are frequently used in the folkloric traditions of Africa and the Amazon region.) The river sound is used throughout the “Tigris River” and “Euphrates River” movements.

**The dove:** This is a specially made one-note wind instrument and is played within the percussion group. It is used as a “leitmotif” in the Bullet movement.

## Bölümler | Movements



### Ovada İki Çocuk | Two Children in the Plain

Mezopotamya Senfonisi, Urfa yöresinden anonim bir Kürt halk türküsü ile başlar. Bu türkü, senfoninin birçok yerinde farklı şekillerde duyulur ve eserin ana temasıdır. 5/4'lük (yani 4/4+1/4) ritim kalıplı ölçüdeki bu halk türküsü, aynı zamanda Mezopotamya topraklarını simgeleyen bir "leitmotif"tir. Ovadaki iki çocuk (bas flüt ve bas blokflüt) senfoninin anlatıcısıdır. İki çocuğun simgesel koruyucusu "Melek" yani theremin de ilk bölümde duyulur. Bölümün sonlarındaki dramatik yükseliş bir nevi "kader"i simgeler. "Ölüm kültürü"nde, trombon motifi duyulur ve waterphone'un bölüm arası çalınması ile 2. bölüm olan Dicle'ye bağlanılır.

---

The Mesopotamia Symphony begins with an anonymous Kurdish folk song from the region of Urfa. This folk song appears in various guises throughout the various movements and is the main theme of the work. This folk song in a 5/4 (in other words 4/4+1/4) set rhythm is also a leitmotif symbolising the lands of Mesopotamia. The two children in the plain, (bass flute and bass recorder) are the narrators to the symphony. The symbolic protector of the two children, "The Angel," that is the Theremin, is also heard in the first movement. A dramatic build up towards the end of the movement symbolises a sort of "fate." We hear a trombone motif in About the Culture of Death and with the sound of the waterphone in between movements, we connect to the Tigris River.



## Dicle | Tigris River

Mezopotamya “iki nehir arasındaki yer” olarak bilinir. Bu iki nehir, Dicle ve Fırat’tır. Türkiye’de, Doğu Anadolu’nun kuzeyinden gelen bu iki nehir, Suriye, Irak ve Kuveyt’i geçip birleşir ve Basra Körfezi’ne akar. Dicle, daha sakin akan, telaşsız, küçük bir nehirdir. Bölümün tamamında tahta nefesli çalgıların hızlı akışları ve nehir sesi efektleri de bulunur.

---

Mesopotamia is known as “the land between two rivers.” These two rivers are the Tigris and the Euphrates. They originate from north east Anatolia and flow through Syria, Iraq and Kuwait and finally into the Gulf of Basra. The Tigris is a small river which meanders more calmly than the Euphrates, without hurry. The whole of the movement is characterised by the fast notes of woodwind instruments and sounds representing a flowing river.



## **Ölüm Kültürü Üzerine | About the Culture of Death**

Günümüz filozoflarının Ortadoğu ile ilgili kullandıkları bir deyim var: “Culture of Death” (Ölüm Kültürü). Ortadoğu’da bitmeyen savaş, terör, ölümler, sorunlar, çatışmalar, toplumun her kesimini çaresizliğe ve derin düşüncelere sürüklemektedir. Bakır nefesli çalgıların özellikle de trombonların karanlık sesleri içinde, çok hızlı bir 5/8’lik tempoda besteci bu korkunç durumu anlatmaya çalışır.

---

Present day philosophers use a particular term when discussing the Middle East: “The Culture of Death.” The endless wars, terror, deaths, problems and clashes drag every section of society into despair and deep reflection. The composer moves to reflect this dire situation with the dark resonance of the brass section and in particular the deepness of the trombones and with a very fast 5/8 tempo.



## Melodram | Melodrama

Ölüm Kültürü bölümünün ürkütücü gürültüsünden sonra, ovadaki iki çocuğun bu kez daha yaralı diyaloguna döneriz. Sonra tekrar Melek yani theremin sözü alır. Üzgün bir melodi ile kader ve yaşamak arasında ona, iki çocuk (bas flüt ve bas blokflüt) eşlik etmektedir. Arp ve hapidrum tekrar eden seslerle altyapıyı oluşturmaktadırlar.

---

After the frightening clamour of “About the Culture of Death,” we now turn once again to the wounded dialogue between the two children in the plain. Then the Angel, that is the theremin, takes over. With a sad melody, caught between fate and the desire to live, it is accompanied by the two children (bass flute and bass recorder). The harp and hapi drum keep time with their repetitive beats.

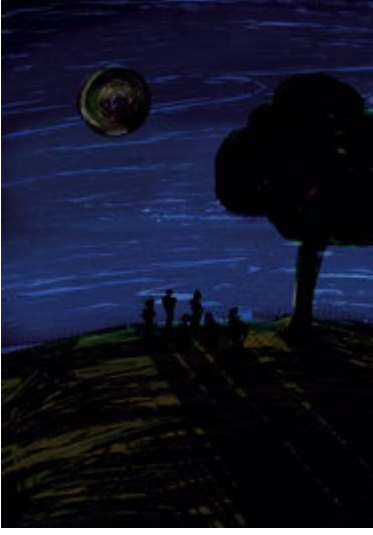


## Güneş | Sun

Güneş, binlerce yıldır, en çok tapınılan unsurlardandır. İnsanlığın beşiği Mezopotamya'da güneş, aydınlığı ve doğuşu temsil eder. İnançtır, yaşama olan sevgi ve bağlılıktır. Işıktır ve hayattır. Elbet, bu inanış, daha sonra pek çok dine ilham kaynağı olmuştur. Güneşin doğuşu, ilerleyen pasajlarda trompetlerin yükselmesi ile gelişir. (11/8'lik ölçü ksilofon notaları ile belirgindir). Güneşin en parlak, en ışıklı olduğu anda bu yükseliş doruğa ulaşır ve sonrasında yavaş yavaş ayrılarak yerini geceye, Ay'a bırakır.

---

The sun has been worshipped for thousands of years. In the cradle of humanity which is Mesopotamia, the sun represents enlightenment and birth. It is belief, it the love of life and connection to that life. It is light and living and this belief has provided inspiration to many religions. The rising of the sun is represented in later passages by the build-up of the trumpets. (It is manifest by the 11/8 beat xylophone notes.) This crescendo reaches its zenith when the sun is at its brightest and most radiant, departing in a leisurely manner and ceding its place to the night and, ultimately, the moon.



## Ay | Moon

Besteciye göre Ay romantiktir; ama bir yandan da ürkütücüdür hatta korkunçtur. Ay, geceyi ve karanlığı temsil eder. Mezopotamya tarihinde Güneş, tapınılan bir şeydi; ama Ay da ürkülen bir şeydi. Bu bölümde orkestra içinde Ay'ın rengini ve kuvvetini anlatan çalgı ise piyanodur. Bu bölüm, Fazıl Say'ın kült piyano eseri "Kara Toprak"taki çalış tekniğiyle icra edilir. İki adet 5/8'lik ritminin birleşimi olan 10/8'lik ritmi ilginçtir.

---

According to the composer, the Moon is romantic and yet it as has a frightening, even terrifying, aspect. The Moon represents the night and darkness. In the mists of Mesopotamia's past, the Sun was an object of worship; the Moon however is something to be feared. In this movement, the instrument which portrays the colour and force of the moon is the piano. The playing technique Fazıl Say uses in his cult piano work "Dark Earth" is deployed once again here. Used is an interesting 10/8 rhythm which is derived from the combination of two 5/8 rhythms.



## Kurşun | Bullet

Ay bölümünden bu bölüme doğrudan bağlantılır. Bölüm, gecenin karanlığında kumru kuşu sesinin duyulması ile başlar. Ana tema olan halk türküsü tekrar duyulur. Ovada iki çocuk yine saf ve oyun oynarcasına bir diyalog halindedir. Bir anda, gece vakti duyulan makineli tüfek sesi ile çocuklardan biri Mezopotamya Ovası'nda vurulur. (Bas flüt) Bir anda yalnız ve şaşkın kalan diğer çocuk (bas blokflüt) uzun bir süre durumu anlayamaz. Şaşkındır. Sorar, çağırır, ümit eder. Daha sonra ağıt yakmaya başlar. Bu noktada tekrar kumru kuşu sesi duyulur; artık tan ağarmaktadır. Trompetler şafak vaktinde bu sefer kanlı bir sabaha doğacak olan Güneş'i yükseltirler.

---

There is a direct connection between the Moon movement and Bullet. The movement begins with the sound of a dove resonating in the darkness of the night. We hear the main theme, the folk song melody again. The two children in the plain are again engaged in their dialogue, innocent and at play. All at once, abrupt artillery fire tears the stillness of the night and one of the children (bass flute) is shot down in the Mesopotamian Plain. Suddenly alone and bewildered, the other child (bass recorder) is unable to grasp what has happened. He is dazed, he calls out, he hopes. Then he begins his keening lament. At this point, we hear again the sound of the dove; dawn is approaching. The trumpets rise and signal the dawn as the sun begins its ascent again; but this time, the sun rises on a bloody morning.





## **Fırat | Euphrates River**

Dicle'nin tersine, Fırat gmbr gmbr, cokuyla, kuvvetle akan bir nehirdir. Fazıl Say'ın 9/8'lik teması "Anadolu" motifidir. Blmn sonunda, kardelerden birini temsil eden bas blokflt hın ve kin iinde, savaa ağrılıları haykırırken aynı zamanda ldrlen kardeine ağıt yakarken grlr.

---

Unlike the Tigris, the Euphrates is a vigorous, fast-flowing, boisterous river. Say's 9/8 rhythm theme is an Anatolian motif. At the end of the movement, the bass recorder, representing the remaining brother, is heard calling out battle cries in hatred and revenge while at the same time lamenting the death of his murdered brother.



## Savaş Üzerine | About War

Besteciye göre “savaş, evren boşluğundaki en anlamsız şeydir”. Müzik ile savaş nasıl anlatılır? Notalar, diğer notalara savaş açabilir. Orkestradaki nefesli çalgılar grubu, yaylı çalgılar grubuna ya da vurmali çalgılar grubu, bakır nefesli çalgılar grubuna veya tüm gruplar birbirine savaş açabilir. Orkestra bütünüyle seyircilere savaş açabilir ve onları bezdirebilir. Beste bestecisine, besteci bestesine savaş açabilir. Savaş, evren boşluğundaki en anlamsız şeydir.

---

According to the composer, “war is the most futile thing within the emptiness of the cosmos.” How can war be conveyed by music? Certain notes can make war on other notes. The orchestra’s group of wind instruments can declare war on the string section, the percussion instruments on the brass section or all groups can declare war on each other. The whole of the orchestra can declare war on the audience and wear them down. The composition on the composer, the composer on the composition. War is the most futile thing within the emptiness of the cosmos.



## Mezopotamya Ağıtı | The Ballad of Mesopotamia

Mezopotamya Ağıtı, son bölümdür ve hızla akan hüznü bir müzikle sembolize edilir. Bu bölüm “Hazin müzik” tarihini anlatır, geleceğe umutla bakmaya çalışır. İlerledikçe üstüne Fırat nehrinin simgesi gelir, Dicle ve Ay gelir. Güneş yeniden doğar. Bütün temalar buluşur. Son sözü bir “Epilog” olarak yalnız ve üzgün olan theremin anlatır.

This is the last movement and is symbolised by fast fleeing and sorrowful music. This movement tells the history of melancholic music and tries to look with hope to the future. As it progresses, the symbol representing the Euphrates, the Tigris and the Moon make an appearance. The sun rises again. All the themes reunite. The last word is an “Epilogue” uttered by a lonely and sad theremin.

Çizimler | Drawings: *Mustafa Toygun Özdemir*

Bilkent Senfoni Orkestrası | Bilkent Symphony Orchestra  
[www.bso.bilkent.edu.tr](http://www.bso.bilkent.edu.tr)



**Bilkent Üniversitesi**

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir. | Cultural and artistic activity of Bilkent University.

# Bilkent Senfoni Orkestrası

## Bilkent Symphony Orchestra

### I. Keman | 1<sup>st</sup> Violin

Irina Nikotina, konzertmeister asst.  
Bahar Kutay  
Refik Zamanalioğlu  
Adilhoca Aziz  
Vseslava Kudinova  
Süreyya Defne  
Eda Delikçi  
Davut Aliyev  
Elena Postnova  
Arif Möhsünoğlu  
Mevlan Mecid \*  
Hüseynali Hüseynaliyev

### II. Keman | 2<sup>nd</sup> Violin

Feruza Abdullayeva, grup şefi | principal  
Rasim Bağcıro  
Elena Rihsi  
Marina Görmüşoğlu  
Adelya Ateşoğlu  
Nil Cetiz  
İskender Okeev  
Ferhat Gülmehmet  
Seyran Ahundzade  
Ferhat Mehmet \*

### Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal  
Elena Gnezdilova  
Sema Hakioğlu  
Uluğbek Rihsi  
Ece Akyol  
Elif Onay  
Barış Simolin  
İrşad Mehmet

### Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal  
Serdar Rasul  
Artur Rahmatulla  
Adil Babacan  
Yiğit Ülgen  
Verda Çavuşoğlu  
Salim Gayıblı  
Damla Çaylı

### Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal  
Dritan Gani  
Zurab Tsitsuachvili  
Burak Noyan  
Şalva Gagua

### Flüt | Flute

Albena Sezer, grup şefi | principal  
Zita Zempleni  
Ebru Aykal

### Obua | Oboe

Selçuk Akyol, grup şefi | principal  
Violetta Lupu  
Viktoriya Tokdemir

### Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal  
Selen Akçora  
Leonid Volkov

### Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal  
Onur Üzülmöz \*  
Yaman İrun \*

### Korno | Horn

Laszlo Gyarmati, grup şefi | principal  
Güloya Altay  
Hasan Erim Hacat  
Tayfun Avcıoğlu \*  
Hüseyn Uçar \*

### Trompet | Trumpet

Julian Lupu, grup şefi | principal  
Krassimir Koniarov  
Renato Lupu \*  
Kutay Maktay \*

### Trombon | Trombone

Cem Güngör, grup şefi | principal  
Utku Öner \*  
Aleksy Medvedev

### Tuba

Noriyoshi Murakami

### Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal  
Rahim Namazov \*  
Hakan Yağuş \*  
Berk Şençolaklar \*  
Tanya Tarazan \*  
Aykut Köseleli \*  
Tansu Karpınar \*

### Arp | Harp

Özlem Başabak \*

\* Misafir Sanatçı | Guest Artist